

prima instanță: L. Pruteanu
(Judecătoria Chișinău, sediu Buiucani)
instanța de apel: Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru
(Curtea de Apel Chișinău)

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Paraschiv Andrei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei
împotriva Întreprinderii Municipale „Infocom” și Societății pe Acțiuni „Apă-Canal
Chișinău”, intervenienți accesorii Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate
nr. 54/167 și Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197 cu privire
la contestarea actului administrativ și reparare prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care
a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, a fost
casată hotărîrea din 24 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediu Buiucani și a fost
emisă o hotărîre nouă de respingere a acțiunii

c o n s t a ț ă :

La 26 octombrie 2016 Paraschiv Andrei a depus cerere de chemare în
judecată împotriva ÎM „Infocom” și SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care a solicitat
anularea cotei-părți a volumului de apă potabilă în mărime de 0, 8506 m.c. din
ordinul nr. 132702055 de încasare a numerarului pentru luna august 2016 înaintat
spre plată de ÎM „Infocom” și încasarea în beneficiul său din contul pîrîților ÎM
„Infocom” și SA „Apă-Canal Chișinău” a cîte 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu
moral.

Ulterior, la 05 ianuarie 2017 reclamantul Paraschiv Andrei s-a adresat cu
cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” și ÎM
„Infocom”, prin care a solicitat anularea cotei-părți a volumului de apă potabilă în
mărime de 1,0489 de m.c. din ordinul nr. 133777378 de încasare a numerarului
pentru luna octombrie 2016 și anularea cotei-părți a volumului de apă potabilă în
mărime de 1,5729 de m.c. din ordinul nr. 134064503 de încasare a numerarului
pentru luna noiembrie 2016, înaintate spre plată de ÎM „Infocom”, precum și
încasarea în beneficiul său din contul pîrîților ÎM „Infocom” și SA „Apă-Canal
Chișinău” a cîte 3 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Consideră reclamantul că încasarea cotei-părți a volumului de apă este ilegală
și neîntemeiată, contravine Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de

canalizare și Regulamentului ANRE nr. 271/2015 din 16.12.2015, deoarece nici el, nici gestionarul casei de locuit situată pe str. A. Russo 18/1, mun. Chișinău -APLP 54/197, nu dețin relații contractuale cu SA „Apă-Canal Chișinău”.

La fel, actul de stabilire a punctului de delimitare a responsabilității materiale între furnizor și reclamant nu este semnat.

Prin încheierea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, pricinile au fost conexate într-un proces unic.

Prin încheierea protocolară din 28 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în proces au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii APLP 54/167 și APLP 54/197.

Prin hotărârea din 24 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost admisă parțial; a fost obligat SA „Apă-Canal Chișinău” să excludă cota-parte a volumului de apă potabilă, calculată pe apartamentul nr. 27 din str. Aleco Russo, 18/1, mun. Chișinău, indicată în ordinul de încasare în numerar nr. 132702055 - pentru luna august 2016, în mărime de 0,8506 m. c., în ordinul de încasare în numerar nr. 133777378 - pentru luna octombrie 2016, în mărime de 1,0489 de m. c., în ordinul de încasare în numerar nr. 134064503 - pentru luna noiembrie 2016, în mărime de 1,5729 de m.c; a fost încasat de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 de lei. Pretenția privind repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de apel, solicitând casarea ei cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

La 26 ianuarie 2018, în termenul prevăzut de lege, Paraschiv Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea ei și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a aplicat eronat legea, reieșind din faptul că SA „Apă-Canal Chișinău” nu dispune de relații contractuale cu recurentul și cu gestionarul blocului locativ. În opinia recurentului, responsabilitatea îi revine SA „Apă-Canal Chișinău”, care în instanță nu a prezentat probe că pentru lunile august, septembrie, octombrie, noiembrie 2016 contorul de la bransamentul blocului locativ a înregistrat un volum mai mare de apă decât contoarele instalate în apartamente.

Examinând temeiurile recursului declarat de Paraschiv Andrei în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Paraschiv Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Paraschiv Andrei.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Paraschiv Andrei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru